МИСЛЕНИК 010

Јул-август 2006.

„Ва-ра-те се, го-спо-до. Тра-ди-ци-ја — то ни-је иде-о-ло-ги-ја, не-го ме-та-фи-зи-ка. Дух ко-јим се Тво-рац пр-ви пут об-ја-вио у Тво-ре-ви-ни и чи-ју злат-ну нит но-си-мо у сво-јим ср-ци-ма као зна-ме-ње свог по-ре-кла, као пе-чат сво-јих ду-жно-сти, као за-вет.”

(Бог-дан Де-сни-ца)

„Ба-на-ли-за-ци-ја је је-дан од нај-под-му-кли-јих об-ли-ка уни-шта-ва-ња Сми-сла.”

(Вла-ди-мир Пут-ник)

„Бо-жан-ско ни-је у оно-ме ко је пред-мет ди-вље-ња, не-го у оно-ме ко се ди-ви.”

(Со-крат)

„Про-дај се, али не до-зво-ли да бу-деш пот-пу-но ку-пљен, јер те он-да дру-ги, ка-сни-је, не-ће па-за-ри-ти.”

(Зо-гу, ал-бан-ски краљ)

„У вр-хун-ској по-ли-ти-ци не по-сто-је слу-чај-но-сти, а и ка-да се оне до-го-де део су пре-ци-зно осми-шље-ног пла-ни-ра-ња.”

(Френ-клин Ру-звелт, аме-рич-ки пред-сед-ник)

„Отаџ-би-на – то је збир-ка оба-ве-за, ка-ко у ра-ту, та-ко и у ми-ру.”

(Ј. Ко-ла-ков-ски)

„На-ци-о-на-ли-зам срп-ски је уни-вер-за-лан хри-шћан-ски, ни-кад уски и глу-пи шо-ви-ни-зам.”

(Св. вла-ди-ка Ни-ко-лај Ве-ли-ми-ро-вић)

„Га-јио је пре-ма то-ме не-ку вр-сту стра-сти. Џентлмен, го-во-рио је, бра-ни из-гу-бље-ну ствар.”

(Вла-ди-мир Та-сић)

„Ту се од-лу-чу-је да ли ће чо-век по-ста-ти ма-њи од мра-ва или не-што ви-ше од чо-ве-ка.”

(Џон Дан)

„Бар-јак-та-ри смо на-сту-па-ју-ћег, док се у на-ма здру-жу-ју стра-да-ње и сла-ва.”

(Хо-се Ор-те-га и Га-сет)

„Не сле-ди пу-те-ве ак-ци-је због до-бит-ка ни-ти од-сту-пај од пу-те-ва ак-ци-је због гу-бит-ка: ако си ве-ран се-би, ако пот-пу-но је-си — ти ни-шта ви-ше не мо-жеш до-би-ти, ни-ти из-гу-би-ти.”

(Дра-гош Ка-ла-јић)

„Лич-не би-бли-о-те-ке по-го-ду-ју раз-ми-шља-њи-ма о жи-во-ту и смр-ти. До-ла-зи-ле су ми до ру-ку као де-ло-ви ду-ша љу-ди стра-да-лих у том стра-шном вре-ме-ну ко-је је прет-хо-ди-ло.”

(Вја-че-слав Ива-нов)

„По-кат-кад ве-ру-јем да ни-шта не-ма сми-сла. На јед-ној ма-ју-шној пла-не-ти, ко-ја ју-ри пре-ма не-че-му већ ми-ли-о-ни-ма го-ди-на, ра-ђа-мо се у бо-лу, ра-сте-мо, бо-ри-мо се, раз-бо-ле-ва-мо, па-ти-мо, дру-ги-ма на-но-си-мо бол, ви-че-мо, уми-ре-мо, уми-ру и дру-ги и ра-ђа-ју се да би по-че-ли по-но-во бес-крај-ну ко-ме-ди-ју. Да ли је то та-ко, ствар-но?”

(Ер-не-сто Са-ба-то)

„Но-ви По-топ – по-то-ну-ће на-ро-да у соп-стве-ну ма-су и чо-ве-ка у соп-стве-но не-све-сно.”

(Бе-ла Хам-ваш)

„Ви све-јед-но не зна-те шта с тим жи-во-ти-ма да ра-ди-те. И где год да по-гле-да-те, све-јед-но гле-да-те у ва-тру у ко-јој го-ри ваш жи-вот. Ми-ло-ср-ђе је у то-ме што уме-сто кре-ма-то-ри-ју-ма има-те те-ле-ви-зо-ре и су-пер-мар-ке-те. А исти-на је у то-ме да је њи-хо-ва функ-ци-ја иста.”

(Вик-тор Пе-ље-вин)

„Са-мо-у-би-ство је основ-ни фи-ло-соф-ски про-блем да-на-шњи-це.”

(Албер Ками)

„Не-ма то-ли-ко ве-ли-ког про-бле-ма да се од ње-га не мо-же по-бе-ћи.”

(Sno-opy)

„Пре-ви-ше је му-дар да по-вре-ме-но не би пра-вио глу-по-сти.”

(Оскар Вајлд)

„За-ме-њу-јем ту-гу хра-бро-шћу, сум-њу из-ве-сно-шћу, без-на-ђе на-дом, па-кост до-бро-том, кук-ња-ву ду-жно-шћу, скеп-ти-ци-зам ве-ром... Вре-ме је да се већ јед-ном по-бу-ни-мо про-тив све-га што за-па-њу-је и што су-ве-ре-но вла-да на-ма. Са си-гур-но-шћу по-бед-ни-ка сте-жем бич срџ-бе и при-себ-но-сти ко-ја уми-ру-је, и че-кам без стра-ха та чу-до-ви-шта, као њи-хов бо-гом-да-ни укро-ти-тељ.”

(Ло-тре-а-мон)

„Оне ко-је смо по-вре-ди-ли обич-но и за-мр-зи-мо, па не же-ли-мо да их на-ше очи икад ви-ше ви-де.”

(Џон Ку-ци)

„Не-ка те не по-га-ђа-ју ра-стан-ци. Они су нео-п-ход-ни пре сле-де-ћег су-сре-та. А по-нов-ни су-срет, по-сле не-ко-ли-ко тре-ну-та-ка или жи-вот-них до-ба, из-ве-стан је ме-ђу при-ја-те-љи-ма.”

(Ри-чард Бах)